17/04/2021

Άγιος Μακάριος Αρχιεπίσκοπος Κορίνθου

/ Βίοι Αγίων

Η Εκκλησία σήμερα τιμά τη μνήμη του ιερομάρτυρος Συμεών του εν Περσίδι και των συν αυτώ, του Αγίου Αγαπητού πάπα Ρώμης και του Οσίου Μακαρίου του Νοταρά (+1805), ο οποίος γεννήθηκε στην Κόρινθο το 1731 μ.Χ. Καταγόταν από το επι-φανές γένος των Νοταράδων. Νωρίς αγαπήθηκε από τους συμπατριώτες του και με κοινή φωνή, κλήρος και λαός, ζήτησαν και τοποθετήθηκε Μητροπολίτης τους το 1765 μ.Χ.

Η ποικίλη δράση του ως ποιμενάρχου του αποστολικού θρόνου της Κορίνθου υπήρξε υποδειγματική και φωτισμένη. Από τα σπουδαιότερα έργα του είναι η διοργάνωση και ανα-μόρφωση του κλήρου και της παιδείας στην επαρχία του. Καθήρεσε τους ιερείς που ασχολούνταν με εξωεκκλησιαστικά θέματα. Δεν

χειροτονούσε όσους δεν είχαν την κανονική ηλικία, την απαραίτητη μόρφωση και τη γνώση της εκκλησιαστικής τάξεως και ευσέβειας.

Κατά τη διάρκεια του Ρωσοτουρκικού πολέμου (1768) αναγκάστηκε να εγκα-ταλείψει το ποίμνιό του και να ανα-χωρήσει για τη Ζάκυνθο. Από εκεί επισκέφθηκε και παρέμεινε στην Κεφαλλονιά, Ύδρα, Χίο και τέλος έφθασε στον ποθητό του Άθωνα, στην πε-ριοχή των Καρυών. Αδίκως, δεν του επέτρεψαν να επανέλθει ποτέ στο θρόνο του.

Οι έριδες που συνάντησε στο Άγιον Όρος, λόγω του κολλυβαδικού ζητήματος, απομάκρυ-ναν τον Όσιο Μακάριο από αυτό και τον έφεραν στη Χίο και κατόπιν στην Πάτμο και τη Σμύρνη. Τέλος, εγκαταστάθηκε μόνιμα στη Χίο.

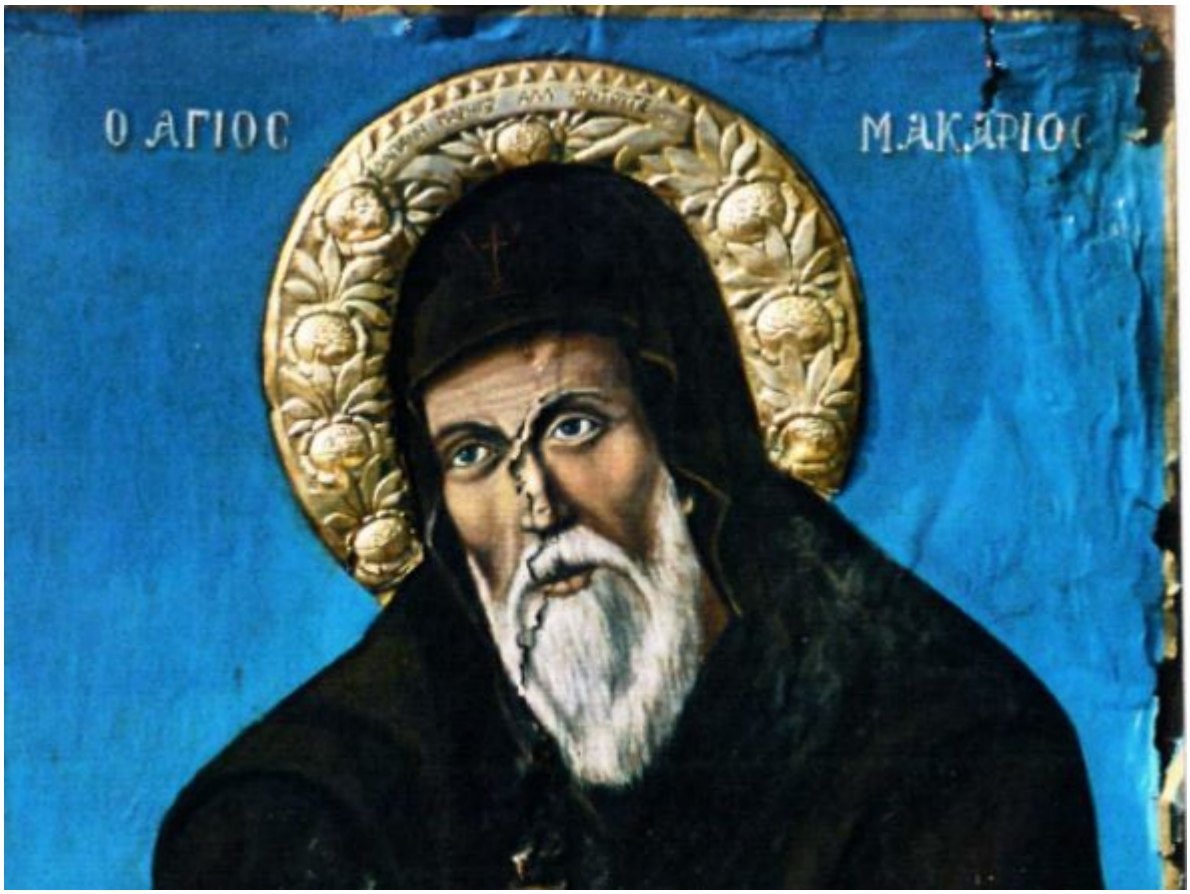

Αγωνίσθηκε πολυχρόνια με μακρές νηστείες και άλλες πνευματικές ασκήσεις. Αγάπησε τους συνανθρώπους του και πά-σχισε για τη σωτηρία τους γράφοντας επιστολές, εκδίδοντας βι-βλία, κηρύττοντας, εξομολογώντας κι ελεώντας. Με το χάρισμα της θαυματουργίας, βοήθησε πολλούς ασθενείς ψυχικά και σωματικά.

Συνδέθηκε με φιλία με τους Οσίους Νικόδημο τον Αγιορείτη και Αθανάσιο τον Πάριο και συνεργάσθηκε μαζί τους για την έκδοση πολλών ψυχωφελών έργων. Αναδείχθηκε και αυτός ηγετική μορφή του αναγεννητικού κινήματος των Κολλυβάδων.

Το κολλυβαδικό κίνημα των μοναχών αγωνίστηκε να συνδέσει τους Ορθόδοξους της εποχής τους με τη λοιπή ασκητική παράδοση της Εκκλησίας. Επιπλέον, εκτός από το ζήτημα της τέλεσης με κόλλυβα των μνημοσύνων το Σάββατο, ως κατεξοχήν ημέρας των κεκοιμημένων, οι κολλυβάδες μοναχοί επέμεναν και στη συχνή συμμετοχή των Χριστιανών στη μετάληψη των Αχράντων Μυστηρίων.

Ο Όσιος Μακάριος εκοιμήθη ειρηνικά στις 17 Απριλίου 1805 μ.Χ, και ετάφη στον περίβολο του ναού του Αγίου Πέ-τρου. Μετά από τρία έτη, το 1808, πραγματοποιήθηκε η ανακομιδή των τιμίων λειψάνων του Αγίου Μακαρίου. Το βίο του έγραψε ο πνευματικός του υιός, Όσιος Αθανάσιος ο Πάριος και την ακολουθία του ο συνέκδημος και μαθητής του, Όσιος Νικηφόρος ο Χίος.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου